

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, 7. juli 2014
Sagsnr.: 26523
Dok.nr.: 695395

Fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 415 (FLF alm. del) stillet den 12. juni 2014 efter ønske fra Thomas Danielsen (V)

Spørgsmål nr. 415:

”Ministeriet anmodes om at redegøre for, efter hvilke principper det skal afgøres, hvor den enkelte ejer af jord, der støder op til fiskevandet, kan fiske, når flere ejere har grunde, der støder op til fiskevandet, jf. fiskeriloven § 28.”

Svar:

Jeg har indhentet nedenstående bidrag fra NaturErhvervstyrelsen, som jeg henholder mig til.

”NaturErhvervstyrelsen kan oplyse, at fiskeriretten i ferskvand fremgår af § 28 i fiskeriloven. Bestemmelsen fastsætter, at retten til at drive fiskeri i ferskvand tilkommer ejeren af den grund, der støder op til fiskevandet. Det fremgår ligeledes af § 28 i fiskeriloven, at fiskeriretten på en strækning som en undtagelse kan overdrages til staten eller til kommuner, selvom disse ikke ejer grunden.

Når der er flere ejere af grunde, der støder op til et fiskevand, fordeles fiskeriretten mellem dem efter det såkaldte midtstrømsprincip. Midtstrømsprincippet er ideelt en linje, der løber midt mellem to modstående bredder. Det betyder, at enhver grundejers fiskeriret går til den definerede midtstrømslinje. Det fremgår af § 53 i fiskeriloven, at det er vandløbsmyndigheden, der træffer afgørelse om, hvor midtstrømslinjen i ferskvand går. I vandløb er det forholdsvis enkelt at fastlægge midtstrømslinjen, som en linje i vandløbets længderetning, hvorimod det kan være mere kompliceret i søer, som kan have forskellige former og grundejere på alle sider.

I fiskevande med flere grundejere administreres midtstrømsprincippet på den måde, at fiskeriretten i et givet punkt i en sø eller et vandløb tilkommer den grundejer, hvis grund ligger nærmere punktet end alle andres grunde. Ved ”grund” forstås fast ejendom. Hele den nærmest liggende faste ejendom danner grundlag for fiskeriretten. Princippet gælder uanset hvilken form for fiskeri, der er tale om. Lystfiskeri med en fiskestang i vandløb foregår dog overvejende efter det

princip, at der må fiskes fra den bred, hvor man er grundejer, og det er almindeligt anerkendt, at man godt må kaste blink, spinner, flue mv. ud over midtstrømslinjen.

Der foreligger dog stadig enkelte meget gamle og fortsat gældende særlige rettigheder til fiskeri i ferskvand uden tilknytning til grunden.

Det fremgår af § 136 i fiskeriloven, at krænkelse af fiskeriretten efter § 28 er undergivet privat påtale, medmindre almene hensyn gør offentlig påtale påkrævet.”

Dan Jørgensen

/ Henrik Pedersen Noe